

Sygn. akt II C 151/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR A. M.

Protokolant: sekr. sąd. W. Ł.

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2018 roku w Łodzi

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

przeciwko Z. U., A. U., G. U.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

1. oddała powództwo;
2. ustala, iż niniejszy wyrok jest wyrokiem zaocznym w stosunku do pozwanych A. U. i G. U..

Sygn. akt II C 151/18

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 21 sierpnia 2017 roku przez T. Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. skierowanym przeciwko Z. U., A. U. oraz G. U., powód domagał uznania się za bezskuteczną czynności prawnej – umowy sprzedaży i darowizny nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), zawartej między Z. U., G. U. i A. U. w dniu 30 kwietnia 2014 roku, z pokrzywdzeniem wierzyciela.

Na uzasadnienie swego powództwa powód wskazał, iż przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanego Z. U. w wysokości 3.897,41 zł, stwierdzona nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie, w sprawie o sygnaturze (...)

W wyniku zawarcia przez pozwanego Z. U. umowy z dnia 30 kwietnia 2014 roku, z osoba najbliższą, doprowadził on do uszczuplenia swojego majątku, przez co uniemożliwił zaspokojenie roszczenia powoda (pozew k. 3-4).

Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi (postanowienie k. 60 – 60v).

Pozwany Z. U. złożył odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa, wskazując, iż nieruchomość położona w Ł. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) nie była przedmiotem żadnych czynności prawnych począwszy od kwietnia 1996 roku (odpowiedź na pozew k. 67).

Pozwani A. U. i G. U. nie złożyli odpowiedzi na pozew, nie zajęli stanowiska w sprawie, nie stawili się na termin rozprawy (okoliczność bezsporna).

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 czerwca 2002 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, którym nakazał aby pozwany Z. U. zapłacił na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwotę 3.897,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 grudnia 2001 roku do dnia zapłaty (nakaz zapłaty k. 23 – 24).

Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi prowadził postępowanie egzekucyjne (wezwanie do zapłaty należności k. 29).

(...) położona w Ł. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) była przedmiotem w dniu 17 kwietnia 1996 roku czynności prawnej – umowy darowizny, na podstawie której właścicielami powyższy nieruchomości zostali T. U., G. U. (kopia wypisu aktu notarialnego k. 68 – 69 verte).

W dniu 30 kwietnia 2014 roku doszło do zawarcia między Z. U. a A. U. i G. U. umowy sprzedaży i umowy darowizny, której to przedmiotem była nieruchomość położona w Ł. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) (księga wieczysta k. 30 – 44).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów. Ustaleń stanu faktycznego na podstawie kserokopii dokumentów dokonano na podstawie przepisu art. 308 k.p.c.

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi zważył, co następuje:

Powództwo, podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

Podstawa prawną roszczenia powoda jest przepis art. 527 kc, który w §1 stanowi, że gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć. Z kolei zgodnie

z §2 czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli skutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności.

Jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (art. 527§3 kc).

Stosownie zaś do art. 528 kc jeżeli skutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Art. 529 kc stanowi, że jeżeli w chwili darowizny dłużnik był niewypłacalny, domniemywa się, iż działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. To samo dotyczy wypadku, gdy dłużnik stał się niewypłacalny wskutek dokonania darowizny.

Zgodnie z art. 531 §1 kc uznanie za bezskuteczną czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli następuje w drodze powództwa lub zarzutu przeciwko osobie trzeciej, która wskutek tej czynności uzyskała korzyść majątkową.

Tym samym w procesie o uznanie za bezskuteczną czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzyciela legitymowany biernie jest tylko kontrahent dłużnika lub jego następca prawny pod tytułem ogólnym

(osoba trzecia), także wówczas, gdy wynika z tej czynności korzyść majątkowa weszła do majątku dorobkowego kontrahenta i jego małżonka (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2001 roku, sygnatura akt III CZP 1/01, OSNC 2001, Nr 10, poz. 143, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2011 r., sygnatura akt III CZP 132/10).

Transponując powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, wskazać należy, iż powództwo podlegało oddaleniu w stosunku do pozwanego Z. U. z uwagi na fakt, iż nie posiada on legitymacji biernej. Odnosząc się z kolei do pozostałych pozwanych to jest: A. U. i G. U., Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie zważył, iż strona powodowa nie wykazała, iż w dniu 30 kwietnia 2014 roku byli oni stroną czynności prawnej (sprzedaży i darowizny), której przedmiotem była nieruchomości położona w Ł. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), o uznania za bezskuteczną której wnosił powód.

Pozwani A. U. i G. U. stali się, na podstawie umowy sprzedaży i umowy darowizny, zawartej w dniu 30 kwietnia 2014 roku, właścicielami nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), a zatem innej nieruchomości, niż zostało to wskazane w pozwie. W pozwie powód odnosił swoje roszczenie do nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą o numerze (...).

Na marginesie wskazać należy, iż ze złożonej do akt sprawy kopii wypisu aktu notarialnego – umowy darowizny, wynika, iż nieruchomość, o którym mowa w pozwie, posiada księgę wieczystą o numerze (...).

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił powództwo, uznając, iż wydane orzeczenie jest wyrokiem zaocznym w stosunku do A. U. i G. U., którzy nie złożyli odpowiedzi na pozew, nie zajęli merytorycznego stanowiska w sprawie, nie stawili się na termin rozprawy w dniu 13 września 2018 roku.